

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4905/2548

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ นายจำลอง ชัยสุวรรณจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 5, พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2469 มาตรา 27, พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2469 มาตรา 27 ทวิ, พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2469 มาตรา 32, พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2469 มาตรา 37 ตรี, พ.ร.บ.น้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2521 มาตรา 6, พ.ร.บ.น้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2521 มาตรา 6 ทวิ, พ.ร.บ.น้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2521 มาตรา 20 ทวิ, พ.ร.บ.น้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2521 มาตรา 25 ตรี, พ.ร.บ.วิเทศคมนาคม พ.ศ. 2498 มาตรา 4, พ.ร.บ.วิเทศคมนาคม พ.ศ. 2498 มาตรา 6, พ.ร.บ.วิเทศคมนาคม พ.ศ. 2498 มาตรา 11, พ.ร.บ.วิเทศคมนาคม พ.ศ. 2498 มาตรา 22, พ.ร.บ.วิเทศคมนาคม พ.ศ. 2498 มาตรา 23, พ.ร.บ.การเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 มาตรา 282, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, พ.ร.บ.ให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ. 2489 มาตรา 4, พ.ร.บ.ให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ. 2489 มาตรา 5, พ.ร.บ.ให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ. 2489 มาตรา 6, พ.ร.บ.ให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ. 2489 มาตรา 7, พ.ร.บ.ให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ. 2489 มาตรา 8, พ.ร.บ.ให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ. 2489 มาตรา 9

ย่อ / หลักกฎหมาย

การจะถือว่าความผิดนั้นได้กระทำในราชอาณาจักรตาม ป.อ. มาตรา 5 ก็ต่อเมื่อส่วนหนึ่งส่วนใดของความผิดได้กระทำในราชอาณาจักรหรือผลแห่งการกระทำเกิดในราชอาณาจักร

คำพิพากษา

คดีนี้โจทก์บรรยายฟ้องระบุว่าเหตุทุกข้อหาเกิดที่บริเวณตำบลใดไม่ปรากฏชัด อำเภอประเทว จังหวัดชุมพร แต่ทางนำสืบของโจทก์ได้ความว่าเหตุเกิดในเขตต่อเนื่องของประเทศไทยไม่มีส่วนใดของความผิดได้กระทำในราชอาณาจักร และผลแห่งการกระทำก็ไม่ได้เกิดในราชอาณาจักรจึงถือว่าจำเลยกระทำความผิดในราชอาณาจักรไม่ได้โจทก์ฟ้องว่า จำเลยกับพวกร่วมกันกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายกรรมต่างกัน ขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2469 มาตรา 27, 27 ทวิ, 32, 37 ตรี พระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ.2521 มาตรา 6, 6 ทวิ, 20 ทวิ, 25 ตรี พระราชบัญญัติวิเทศคมนาคม พ.ศ.2498 มาตรา 4, 6, 11, 22, 23 พระราชบัญญัติมาตราซึ่ง ตวง วัด พ.ศ.2466 มาตรา 19, 31 พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ.2456 มาตรา 282 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 83, 91 พระราชบัญญัติให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ.2489 มาตรา 4, 5, 6, 7, 8, 9 และริบของกลางทั้งหมด โดยเครื่องวิเทศคมนาคมของกลางขอให้ริบไว้ในราชการกรมไปรษณีย์โทรเลข และจ่ายเงินสินบนนำจับแก่ผู้นำจับ กับจ่ายเงินรางวัลแก่เจ้าพนักงานผู้จับตามกฎหมาย จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2469 มาตรา 27, 27 ทวิ (ที่ถูกไม่ผิดตามมาตรา 27 ทวิ), 32, 37 ตรี พระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ.2521 มาตรา 6, 6 ทวิ, 20 ทวิ, 25 ตรี วรรคสอง พระราชบัญญัติวิเทศคมนาคม พ.ศ.2498 มาตรา 4, 6, 11, 22, 23 พระราชบัญญัติมาตราซึ่ง ตวง วัด พ.ศ.2466 มาตรา 19, 31 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91 พระราชบัญญัติให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้

กระทำความผิด พ.ศ.2489 มาตรา 4, 5, 6, 7, 8, 9 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรม
เรียงกระทงลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานลักลอบนำน้ำมันเชื้อเพลิงเข้ามาใน
ราชอาณาจักรไทย จำคุก 1 ปี ฐานขนถ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก 3 เดือน ฐาน
ค้าน้ำมันโดยตั้งเป็นสถานีบริการ จำคุก 2 เดือน ฐานมีเครื่องวัดปริมาตรน้ำมันเชื้อเพลิงโดยไม่
ได้รับอนุญาต จำคุก 3 เดือน ฐานปลอมปนน้ำมันเชื้อเพลิง จำคุก 6 เดือน ฐานมีเครื่องรับส่งวิทยุ
จำคุก 3 เดือน ฐานจัดตั้งสถานวิทยุคมนาคม จำคุก 3 เดือน รวมจำคุก 1 ปี 20 เดือน ส่วนคำขอให้
ริบของกลางทั้งหมดและให้จำเลยจ่ายสินบนนำจับกับรางวัลแก่ผู้นำจับให้ยก เพราะศาลชั้นต้นได้มี
คำพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ 6158/2541 ให้ริบของกลางทั้งหมดและให้จ่ายสินบนนำจับกับ
รางวัลแก่ผู้นำจับไปแล้ว และขอหาตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2469 มาตรา 27 ทวิ ให้ยก
จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกฟ้องโจทก์ในข้อหาความผิดตาม
พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2469 มาตรา 27 พระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ.2521 มาตรา
6, 6 ทวิ, 20 ทวิ, 25 ตี วรรคสอง พระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ.2498 มาตรา 4, 6, 11, 22,
23 และพระราชบัญญัติมาตราซึ่ง ตวง วัด พ.ศ.2466 มาตรา 19, 31 เสียด้วย นอกจากที่แก้คงให้
เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ตามวัน
เวลาเกิดเหตุ เจ้าพนักงานตำรวจจับกุมจำเลยกับพวกและยึดเรือชื่อจอร์แดนซึ่งมีจำเลยเป็น
ผู้ควบคุมเรือ ในที่เกิดเหตุบริเวณอ่าวไทย ตำบลพิกัดละติจูดที่ 10 องศา 44 ลิปดาเหนือ ลองติจูด
99 องศา 55 ลิปดาตะวันออก พิกัดดังกล่าวอยู่ในเขตต่อเนื่องของประเทศไทยตามประกาศเขต
ต่อเนื่องของราชอาณาจักรไทย ฉบับลงวันที่ 14 สิงหาคม 2538 คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกา
โจทก์ว่า ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้องโจทก์ในข้อหาตามที่ปรากฏในคำพิพากษาศาลอุทธรณ์
ชอบหรือไม่ เห็นสมควรวินิจฉัยก่อนว่าความผิดดังกล่าวได้กระทำในราชอาณาจักรหรือไม่ โดย
โจทก์ฎีกาว่า ความผิดดังกล่าวจำเลยได้กระทำในราชอาณาจักรตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา 5 ประกอบด้วยประกาศเขตต่อเนื่องของราชอาณาจักรไทย ฉบับลงวันที่ 14 สิงหาคม 2538
เห็นว่า ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 5 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ความผิดใดที่การกระทำแม้แต่
ส่วนหนึ่งส่วนใดได้กระทำในราชอาณาจักรก็ดี ผลแห่งการกระทำเกิดในราชอาณาจักรโดยผู้กระทำ
ประสงค์ให้ผลนั้นเกิดในราชอาณาจักร หรือโดยลักษณะแห่งการกระทำ ผลที่เกิดขึ้นนั้นควรเกิดใน
ราชอาณาจักร หรือย่อมจะเล็งเห็นผลได้ว่าผลนั้นจะเกิดในราชอาณาจักรก็ดี ให้ถือว่าความผิดนั้น
ได้กระทำในราชอาณาจักร ดังนั้น การจะถือว่าความผิดนั้นได้กระทำในราชอาณาจักรตาม
ประมวลกฎหมายอาญาดังกล่าวก็ต่อเมื่อส่วนหนึ่งส่วนใดของความผิดได้กระทำในราชอาณาจักร
หรือผลแห่งการกระทำเกิดในราชอาณาจักร คดีนี้โจทก์บรรยายฟ้องระบุว่าเหตุทุกข้อหาเกิดที่
บริเวณ ตำบลใดไม่ปรากฏชัด อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร แต่ตามทางน้ำสืบของโจทก์ได้ความว่า
เหตุเกิดในเขตต่อเนื่องของประเทศไทยไม่มีส่วนหนึ่งส่วนใดของความผิดได้กระทำใน
ราชอาณาจักรและผลแห่งการกระทำก็ไม่ได้เกิดในราชอาณาจักรตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา 5 แต่อย่างใด จะถือว่าจำเลยกระทำความผิดในราชอาณาจักรไม่ได้ ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษา
ยกฟ้องโจทก์ในความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2469 มาตรา 27 พระราชบัญญัติ
น้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ.2521 มาตรา 6, 6 ทวิ, 20 ทวิ, 25 ตี วรรคสอง พระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม
พ.ศ.2498 มาตรา 4, 6, 11, 22, 23 และพระราชบัญญัติมาตราซึ่ง ตวง วัด พ.ศ.2466 มาตรา 19,
31 ด้วย นั้น ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาโจทก์ฟังไม่ขึ้น เมื่อวินิจฉัยเช่นนี้แล้วจึงไม่จำเป็นต้อง
วินิจฉัยฎีกาโจทก์ในข้ออื่นอีกต่อไปเพราะไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลง" พิพากษายืน

จิระ โชติพงษ์ · โนรี จันทรธร · ธนพจน์ อารยลักษณ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th ·
<https://www.thaideka.online/deka/4905/2548>